

### ***Список використаних джерел***

1. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] : від 16.01.2003 р. // Офіційний сайт ВРУ. – Режим доступу: [www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua) – С. 1302.
2. Дзера О.В. Цивільне право України: Підручник: У 2 кн. / За ред. Дзери О.В. – 2-е вид. – Юрінком Інтер, 2005 – С. 565.
3. Мазуренко С. В. Особливості укладення спадкового договору // Право України. – 2004. – № 2. – С. 111–114.
4. Фурса С.Я. Спадкове право: теорія та практика. – К., 2002. – С. 496.

***Ключові слова:*** спадкове право, спадковий договір, договір, відносини у сфері спадкового права, цивільне право.

***Науковий керівник:*** к.ю.н., доцент Вороніна Н. В.

### ***Стоянова Тетяна Федорівна***

студентка 2-го курсу Інституту кримінальної юстиції  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## **ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ**

Сьогодні інтернет дає можливості швидко, вигідно і без надмірних зусиль забезпечити себе найнеобхіднішими речами через мережу інтернет-магазинів. Все більша кількість споживачів віддає перевагу придбанню товарів через Інтернет. За статистичними даними, відсоток користувачів, що віддали перевагу онлайн-купівлі за останні 7 років зріс в 5-6 разів. Тому актуальним стає питання порушення прав споживачів у цій сфері через недосконалість правового регулювання.

Купівлю-продаж товарів в Інтернеті Закон про захист прав споживачів відносить до договорів, укладених на відстані, відносини, що виникають між покупцем і продавцем в Інтернеті не відрізняються від традиційних правил купівлі-продажу і регулюються, положеннями Цивільного кодексу України та Закону України «Про захист прав споживачів». На жаль на сьогодні немає окремого закону, який в достатній мірі регулює електронну комерцію.

Вимоги до інтернет-торговця сьогодні досить суворі. Перед укладенням договору купівлі-продажу він повинен надати споживачеві інформацію про:

- 1) найменування продавця та його місцезнаходження
- 2) порядок прийняття претензії.
- 3) основні характеристики продукції.
- 4) ціну, включаючи плату за доставку.
- 5) умови оплати;

б) гарантійні зобов'язання та інші послуги, пов'язані з утриманням чи ремонтом продукції.

7) мінімальну тривалість договору, якщо він передбачає періодичні поставки продукції;

8) порядок розірвання договору.

Незважаючи на це, кількість правопорушень з боку Інтернет-магазинів дуже велика, найпоширенішими з них є відсутність інформації про продавця та про порядок подання до нього претензій; відмова у заміні або гарантійному ремонті товару; відмова у поверненні коштів за товар, що не відповідає зазначеним характеристикам або неналежної якості; зміна ціни товару при доставці та багато іншого.

Це відбувається через те, що наша держава не приділяє достатньої уваги захисту прав споживачів в Інтернет-мережі, зокрема, немає механізмів впливу та регулювання в сфері всесвітнього павутиння. Необхідно вдосконалити вітчизняне законодавство, а саме, Закон України «Про захист прав споживачів» в розділі «Про електронну комерцію». Цей розділ був створений тільки у 2015 р., в ньому було закладено лише основні принципи та загальні засади електронної комерції. Це доводить те, що навіть на сьогоднішній день дуже мало зроблено для захисту прав споживачів в Інтернеті. Важливого значення набуває потреба в створення кодифікованої нормативної бази у сфері Інтернет-торгівлі, але, нажаль, законодавець ще не звернув увагу на потребу в регулюванні цієї економічної сфери.

Постає питання про необхідність створення окремого закону і окремої галузі права, яка була б спрямована саме на регулювання електронної комерції. Нормативна база має виконувати не тільки каральну функцію, а й забезпечити побудову бізнесу в Інтернеті на основі чесності, вільності і здорової конкуренції. Держава має забезпечити якість товарів і послуг шляхом введення обов'язкових ліцензій і сертифікатів, це буде також одним із кроків до знищення анонімності продавців, яка притаманна Інтернету. Для боротьби з правопорушеннями в мережі необхідно зменшити до мінімуму податки, особливо для осіб, що мають стабільний прибуток від Інтернет-діяльності. Потрібно забезпечити всі умови для співпраці підприємців з державою, добровільної сплати податків і добросовісного ведення бізнесу.

Для того щоб подолати зазначені бар'єри нам необхідна не тільки якісна законодавча база, але і кваліфіковані спеціалісти в сфері IT-технологій, які б змогли утворити з юристами певний державний орган по захисту прав споживачів в Інтернеті. Зазначений орган зміг би забезпечити дотримання підприємцями правових норм в даній сфері, контролювати відповідність реклами реальним характеристикам товару чи послуг, стежити за доброчесністю підприємців та забезпечити здорову конкуренцію. В цьому питанні Україна повинна спиратися на досвід Європейського Союзу, де вже існує практика захисту прав

споживачів в Інтернет-мережі, створено механізми для реалізації цього захисту та органи, які цим займаються.

Вихід із зазначеної ситуації полягає в удосконаленні законодавства, визначенні механізмів захисту прав споживачів, створенні органів уповноважених з цих питань та побудові зв'язків із закордонними державами, які також шукають шляхи вирішення подібних проблем.

Інтернет – це всесвітній простір, який має залишатися вільним для бізнесу і інформації, але з дотриманням певних правил, обмежень і здорової конкуренції.

### ***Список використаних джерел***

1. Про права споживачів: Закону України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/675-19>
2. Кузьміна М. М. Правове регулювання захисту прав споживачів в Інтернет-торгівлі / М. М. Кузьміна // Право та інновації. – 2014. – № 3. – С. 36-42.

**Ключові слова:** інтернет, споживачі, захист прав, товари, послуги.

**Науковий керівник:** к. ю. н., доцент Калітенко О. М.

### ***Теплий Андрій Геннадійович***

студент 2-го курсу Інституту кримінальної юстиції  
Національного університету «Одеська юридична академія»

## **ОБОВ'ЯЗОК ПОВНОЛІТНІХ ДІТЕЙ УТРИМУВАТИ БАТЬКІВ. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ**

Варто відразу зазначити, що проблема стягнення аліментів не є новою в сімейному праві України. Проте в науковій площині найбільша увага приділяється сплаті аліментів неповнолітнім дітям, а в свою чергу обов'язку повнолітніх дітей утримувати батьків не приділяється належної уваги. В зв'язку з цим, ми дослідимо особливо-сті обов'язку повнолітніх дітей утримувати непрацездатних батьків та дослідимо проблеми виконання цього обов'язку.

Відповідно до ч. 1 ст. 202 Сімейного кодексу України (далі – СК України) обов'язок повнолітніх дітей утримувати батьків виникає за наявності сукупності юридичних фактів:

- кровне споріднення чи наявність родинних відносин (усиновлен-ня) між батьками та дитиною;
- непрацездатність батьків;
- потреба батьків у матеріальній допомозі [1].